

křivé udání na Františka V-u učinil ke své obhajobě, byv na policii vyslýchán jako obviněný, a že je odvolal, zvěděv o vyšetřování proti V-ovi. Pro trestnost udání podle první věty (právě tak jako obvinění podle druhé věty) jest lhostejno, z jakého podnětu nebo z jaké pohnutky k nim došlo, zda je pachatel učinil z vlastního popudu, či následkem oznámení jiné osoby, v jaké vlastnosti udavač křivé udání učinil (zda jako svědek či jako podezřelý nebo obviněný), jaký konečný cíl tím sledoval (zda chtěl obviniti druhého, či odvrátiti od sebe podezření). Rozhodný jest obsah křivého udání. Stačí tudíž pro první případ § 209 tr. zák., tvrdí-li kdo vrchnosti vymyšlené skutečnosti, zakládající skutkovou podstatu zločinu takovým způsobem, že jimi jest určitá osoba označována za pachatele zločinu, který ve skutečnosti nespáchala. Právo osoby, obviněné z trestného činu, hájiti se, a zákonné dobrodiní, že taková osoba nemá povinnost mluvit pravdu, nesmí se zvrhnouti v křivé obviňování druhých ze zločinu a tím v beztrestné páčání trestných činů. Že ani dodatečné odvolání křivého obvinění (k němuž v souzeném případě došlo teprve pod tíhou usvědčujících okolností), nečiní pachatele beztrestným, plyne z úvahy, že zločin podle první věty § 209 tr. zák. jest dokonán tím, že bylo u vrchnosti učiněno udání z vymyšleného zločinu, a že zákon nemá zvláštní ustanovení o beztrestnosti z onoho důvodu (rozh. čís. 112 sb. n. s.). Že si byl obžalovaný vědomi nepravdivosti svých udání na V-u, jehož obvinil u policejního ředitelství ze zločinu krádeže, je, jak již řečeno, v rozsudku s dostatek zjištěno. Všecky úvahy, v nichž se stěžovatel snaží dolíčiti, že si neuvědomil a nemohl uvědomiti dosah svých udání pro obviněného V-u, musí se minouti s úspěchem vzhledem k tomu, co bylo řečeno o náležitostech skutkové podstaty zločinu podle první věty § 209 tr. zák. ve směru subjektivním.

Čís. 4122.

Pro trestné činy, spáchané a oznámené v době, kdy pachatel konal vojenské cvičení, jest příslušný vojenský soud (§ 60 tr. ř.).

(Rozh. ze dne 30. března 1931, Zm I 912/30.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona právem: Postupem okresního soudu v Pardubicích v trestní věci proti Josefu S-ovi, pokud se trestní řízení vztahuje na krádež kapesních hodinek ke škodě Viléma W-a, počínajíc nařízením hlavního přelíčení, najmě pak vynesením rozsudku ze dne 10. září 1930, pokud jím byl Josef S. uznán vinným i touto krádeží, jakož i dalším opatřením, nařízením výkonu trestu, pokud byl uložen i za tento trestný čin, byl porušen zákon v ustanoveních §§ 1 a 60 tr. ř. Postup ten, najmě i rozsudek v oné části se zrušuje; důsledkem toho pak zrušuje se rozsudek i ve výroku o trestu a ve výrocích s tím souvisejících, najmě ve výroku o nepodmíněném odsouzení a ve výroku o ztrátě práva volebního, a věc se vrací okres-

nímu soudu v Pardubicích, by v těchto směrech vzhledem k nedotčenému odsouzení Josefa S-a pro přestupek krádeže jízdního kola ke škodě Františka T-e znovu jednal a rozhodl, mimo jiné z těchto

d ů v o d ů:

Podle záznamu o přelíčení a podle rozsudku byl rozsudkem okresního soudu v Pardubicích ze dne 10. září 1930 Josef S. uznán vinným přestupkem krádeže podle § 460 tr. zák. a odsouzen k trestu tuhého vězení na čtrnáct dní. Podle trestních oznámení, k nimž se záznamový rozsudek vztahuje, byl přestupek ten spáchán odcizením kola (bicyklu) ke škodě Františka T-e dne 6. prosince 1929 v S. a kapesních hodinek s řetízkem ke škodě Viléma W-a v P. v srpnu 1930, kdy obviněný s Vilémem W-em konal vojenské cvičení u téže rot. Podle spisů brigádního soudu v Hradci Králové vede se u tohoto soudu trestní řízení proti Josefu S-ovi pro přečin krádeže podle §§ 457 a 482 voj. tr. zák., spáchaný odcizením kapesních hodinek s řetízkem Vilému W-ovi dne 22. srpna 1930, tedy pro čin, pro který byl Josef S. oním rozsudkem odsouzen. Podle obsahu oněch spisů konal Josef S. v době od 12. srpna do 6. září 1930 vojenskou službu u 4. žel. stav. rot. železničního pluku v P., a poněvadž krádež byla spáchána v době, kdy Josef S. podléhal pravomoci soudů vojenských, a trestní oznámení příslušným velitelstvím (viz § 16 odst. 1 voj. soudní instrukce, zák. z 5. července 1912, čís. 128 ř. zák.) bylo učiněno dne 5. září 1930, tedy v době, kdy Josef S. podléhal pravomoci vojenských soudů, byl ke projednávání této trestní věci příslušný brigádní soud v Hradci Králové, a okresní soud v Pardubicích, projednav tuto věc, porušil zákon v ustanoveních §§ 1 a 60 tr. ř.

Čís. 4123.

Dodatečně lze nařídití výkon trestu podle § 6 čís. 1 zákona o podmíněném odsouzení jen, bylo-li podmíněné odsouzení hned původně podle § 2 zákona vyloučeno, nikoliv, bylo-li přehlédnuto v čase rozsudku spisově známé předchozí odsouzení pro přečin podle § 283 tr. zák.

(Rozh. ze dne 30. března 1931, Zm I 105/31.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona právem: Usnesením okresního soudu v Lomnici nad Lužnicí ze dne 26. srpna 1930, jímž byl podle § 6 čís. 1 zákona ze dne 17. října 1919, čís. 562 sb. z. a n. nařízen výkon trestu rozsudkem téhož soudu ze dne 16. srpna 1930 obžalovanému podmíněčně uloženého, byl porušen zákon v ustanovení § 6 čís. 1 zákona; usnesení to se zručuje a důsledkem toho se zrušují všechna další opatření na jeho základě učiněná; na okresním soudu v Lomnici nad Luž. bude, by rozhodl podle § 8 zákona.